

Xavier Cortadellas. NOU DIRECTOR DE LA «REVISTA DE GIRONA»

«Volem mantenir el nivell i oferir un espai perquè la gent nova es foguegi»

El nou responsable de «Revista de Girona» valora la tasca del seu predecessor, Narcís-Jordi Aragó, i aposta per acostar més la publicació als temes d'actualitat

CARLES RIBERA / Girona

● Professor d'institut, escriptor i periodista, tres oficis i alhora vocacions que Xavier Cortadellas procura compaginar des de fa temps, intentant trobar un equilibri que li permeti fer-ho seguir tot sense que res se'n ressentí. No és la primera revista que comença a dirigir. Sense anar més lluny, el lideratge de la *Revista de Girona* l'obliga a deixar la direcció de *Gavarres*.

—Després de més de dues dècades sota la línia de Narcís-Jordi Aragó, què aportarà com a nou director a la *Revista de Girona*?

—«Narcís-Jordi Aragó ha estat la persona que ha mantingut viva, amb la seva personalitat, una revista que quan la va agafar corria el perill que acabés diluint-se en una institució amb tantes branques diferents com és la Diputació, de qui depèn la publicació. Ara disposem d'una infraestructura més important, amb un comitè de redacció de tres persones, que ens permetrà aprofundir en la millora que ja s'ha vist amb Aragó al capda-

Cortadellas, retratat a la plaça del Vi de Girona. / C.R.

vant en aquests dos últims anys.»

—Què cal canviar, si és que troba que cal canviar alguna cosa?

—«Fins ara ha estat una revista escrita sobretot per erudits, i no enfocada a l'actualitat d'una manera estrictament periodística, amb uns lligams molt importants amb el món universitari, que hi ha trobat

un bon canal de publicació. Tot això no s'ha de perdre, però cal fer un altre pas.»

—Quin?

—«*Revista de Girona*, ha de tenir dues potes: una, per continuar sent la revista dels estudiosos i experts, i l'altra, tenir la visió periodística que la lligui més a l'actualitat. Volem que també sigui una plataforma

per foguejar la gent que comença i, tot i que el llistó continuarà alt, no per ser joves els que volen començar han de ser dolents.»

—En una revista que surt cada dos mesos, no serà fàcil ser actual.

—«La visió periodística no ha de ser tan lligada a la notícia del dia a dia sinó a l'estat de la qüestió de temes d'actualitat, amb articles de fons.»

—Malgrat tot, amb l'estructura que té la publicació, per força continuarà basant els seus continguts en les col·laboracions externes. Reben molts textos? En retornen molts per falta de qualitat? S'en retornaran més, a partir d'ara?

—«De textos se'n retornaven pocs i encara en volem retornar menys, perquè volem treballar més a partir de propostes, i si la proposta interessa encarregar el text, que no pas que la gent enviï textos ja escrits.»

—Com es porta això de dirigir una revista institucional?

—«La trobes institucional?»

—No és que li trobi, és

que tècnicament ho és.

—«És de la Diputació, però la Diputació no s'hi posa. No tinc la sensació de treballar per cap poder.»

—Podria existir *Revista de Girona*, sense ser pública?

—«Podria existir Presència sense El Punt? Les revistes d'aquest estil, en català, existeixen perquè són un projecte dins d'un altre de més potent. Moltes iniciatives de revistes culturals han anat tancant.»

—I per a quin perfil de lector treballa?

—«De cultura mitjana, interessat en temes gironins i d'una franja d'edat mitjana-alta. Ens cal un esforç per arribar als joves. Per això potenciem la versió digital, on es poden penjar apèndixs dels textos, imatges i vídeos.»

—De quants lectors estem parlant?

—«Se n'estan distribuint uns 1.500 exemplars.»

—Com li agradaria que acabés sent la *Revista*, sota la seva direcció...?

—«Una publicació de base gironina que fos prou atractiva perquè pogués interessar a fora.»